

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 10. An & quomodo multa venialia disponunt ad mortale?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Q. 10. *An, & quomodo multa venialia
disponunt ad mortale?*

Resp. I. Multa venialia, si negligentur, & continuentur, sensim disponunt hominem ad mortale. Constat 1. ex Eccli. 19. *qui spernit modica, paulatim decidet.* & Luc. 10. *qui in modico iniquus est, & in majori iniquus est.* 2. Ex consensu Theologorum, & ex Patribus docentibus, venialia diligenter cavenda esse: ne labamur in mortalia. 3. Et praxi, & experientia.

Resp. II. Multa venialia disponunt ad mortale. 1. Indirectè, seu negativè removendo id, quod mortalia impediret. Nam & in peccante minuunt fervorem charitatis, & timorem Dei, ac horrorem peccati; & ex parte Dei impediunt Providentiam illam specialem, qua tentationes, ac pericula removebat, & liberalitatem, qua uberes, & potentiores gratias largiebatur.

2. Positivè: tum quia cum mortale, & veniale in hoc conveniant, quòd sint infractio legis, & ordinis; multitudo leviorum infractionum, maximè si deliberatè, & ex gravi negligentia fiant, hominem disponit ad violandam legem, & ordinem in gravioribus: tum quia libido peccandi, & affectus erga rem venialiter malam, potest sæpius peccando ita crescere, ut in ea re

constituatur finis ultimus, & ex affectu erga illam homo sit paratus violare præceptum gravius, vel illius violandi periculo se exponat. Venialia autem ejusdem speciei magis adhuc per se, ac directè disponunt ad mortale; cum circa idem objectum specificè sumptum versentur, & pariant similem habitum. Sic levioribus furtis, contumeliis, detractionibus via sternitur ad graviores injurias, & comparatur consuetudo furandi, detrahendi, quæ magis adhuc in gravia objecta, utpote magis allicientia ad se, inducit, quam in levia.

CAPUT III.

De Peccatis commissionis, & omissionis.

Q. I. **Q**uid sunt, & an differunt inter se?

Resp. I. Peccatum commissionis est actus positivus factus contra legem eum prohibentem, sive est violatio præcepti negativi. Peccatum omissionis est omisio actus præcepti, sive violatio præcepti affirmativi.

Resp. II. Hæc peccata, etiam cum eadem virtuti, aut præcepto ex eodem motivo adversantur, sic moraliter inter se differunt,